

รายงานการวิจัย

เรื่อง

ผลของการเล่นบำบัดต่อทักษะทางสังคมของเด็กดาวน์ซินโดรมวัยก่อนเรียน

คณะผู้วิจัย

นางอัญชลี ทองเพชร

นางสาวเสาวลักษณ์ ช่างสมบูรณ์

นางสาวเยาวลักษณ์ วีระเทศ

กลุ่มภารกิจการพยาบาล สถาบันราชานุกูล

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

2567

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง 2 กลุ่ม ประเมินทักษะสังคมก่อน-หลังการทดลอง การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อประเมินประสิทธิผลของการเล่นบำบัดต่อทักษะทางสังคมของเด็กก่อนวัยเรียนที่เป็นดาวนซินโดรม และ 2) เพื่อเปรียบเทียบกลุ่มทดลองที่ได้รับการเล่นบำบัดและกลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมการพยาบาลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กดาวนซินโดรมวัยก่อนเรียน ประเภทผู้ป่วยใน สถาบันราชานุกูล จำนวน 30 คน สุ่มเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 15 คน และกลุ่มควบคุมรับการพยาบาลตามปกติ 15 คน กลุ่มทดลองได้รับการบำบัดจากพยาบาลวิชาชีพชั้นสูง (APN) เครื่องมือวิจัยคือการเล่นบำบัดเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง เพื่อเพิ่มทักษะทางสังคมของเด็กดาวนซินโดรม ประเมินทักษะทางสังคมของ เด็กดาวนซินโดรมโดยแบบประเมินทักษะทางสังคม (ฉบับ 0 - 5 ปี) ของสถาบันราชานุกูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่าทักษะทางสังคมของเด็กดาวนซินโดรมกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้นหลังการเล่นบำบัด และความแตกต่างของทักษะทางสังคมของเด็กดาวนซินโดรมก่อน-หลังในกลุ่มทดลองดีกว่ากลุ่มควบคุม จากการค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าการดำเนินการตามมาตรการนี้จะช่วยเพิ่มทักษะทางสังคมของเด็กที่เป็นดาวนซินโดรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประเมินทักษะทางสังคมของเด็กดาวนซินโดรมก่อนและหลังการทดลองโดยใช้แบบประเมินทักษะทางสังคม และวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนาและการทดสอบที

ผลลัพธ์พบว่า

- 1) ค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างทักษะทางสังคมของเด็กก่อนวัยเรียนที่เป็นดาวนซินโดรม หลังรับการเล่นบำบัดสูงกว่าเดิม (ค่า $p < 0.05$)
- 2) ค่าเฉลี่ยคะแนนความแตกต่างทักษะทางสังคมของเด็กก่อนวัยเรียนที่เป็นดาวนซินโดรม ในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม (ค่า $p < 0.05$)

คำสำคัญ: ทักษะทางสังคม เด็กดาวนซินโดรมก่อนวัยเรียน การเล่นบำบัด